

Olv.: Iz 53,10-11 – Zsid 4,14-16 – Mk 10,35-45

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek! Csodálatosan szép ez a világ, ugyanakkor az embernek mindig feladatot is ad. Válaszokat keresünk a világgal kapcsolatosan, szeretnénk jobban érteni a világot.

***Az életünk értelmére kutakodva nézünk
és boldogok szeretnénk lenni!***

Egyik kedves testvérünk ünnepel ma, azok közé tartozik, akik többet ismernek az evangélium üzenetéből, mint sokan mások. Az evangélium nagy ajándék az ember számára, segít, hogy többet tudjon meg a világból, jobban ismerje meg, mi az emberi élet értelme és rátaláljon a boldogság útjára is. ***Judit Testvérünk születésnapját ünnepeljük: ma 70 éves!*** Amiket említettem, azokról sokat tud, tudja, mi az emberi élet értelme és mi a boldogság útja, mert férjhez ment, jó férje van, Kálmán. Sokkal többet tud az élet értelméből, mert van négy gyermeke és még egy ötödik is, akinek gondját, baját befogadta a családja és fölnevelték.

Judit, mint egyetemi tanár sok egyetemista fiatalnak segített egyre többet megtudni a világ titkából, az emberi élet értelméből. Ebben a házban van egy kollégium is, egyetemista fiúk laknak ott. Az, hogy ez létrejött, nagyban neki köszönhető. A mai napon ünnepelünk, szeretettel köszöntjük Juditot és kedves férjét, Kálmánt. Minden okunk megvan, hogy Istennek köszönetet mondjunk, hálát adjunk, kérjük kegyelmét és áldását!

Mindannyian kérjük Isten megvilágosító kegyelmét!

Szeretnénk egyre többet tudni az élet titkából és rátalálni a boldogság útjára! Elég sötét van, nem csupán azért, mert itt az ősz és az áldott eső is megérkezett, hanem lélekben úgy általában nálunk, különösen Európában. Találjunk világosságot!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! A mindennapokban sokszor halljuk azt a prózai megszólalást: helyzet van! Nap, mint nap találkozunk olyan helyzetekkel, amelyekre az ember keresi a megoldást! Akár válsághelyzeteket is emlegethetünk. Az ember dolga, hogy keresse a választ, lehetőség szerint meg tudja oldani a problémákat. Nagyon jól tudjuk, határaink vannak, egyértelmű, megnyugtató válaszunk soha nem lesz azokra a kérdésekre, amik a világban fölmerülnek.

Lehet, hogy túl sokat foglalkozunk ezekkel a kérdésekkel, mert ***ami igazán fontos*** az ember számára, az valahol másutt van, - talán azt is mondhatnám – ***mélyebben van*** és bizonyos értelemben ***az ember számára a legnagyobb kihívást jeleníti!*** Mi emberek olyan helyzetbe kerülünk mindannyian, amely helyzetből nem könnyű megtalálni a kiutat!

***Az ókori bölcsek sajátosan értelmezték ezt a helyzetet,
amibe mindegyikünk belekerül: ez a bűneink súlya!***

A görögök ezt a képet használták: az embernek van egy hátizsákja, minden bűn egy kő ebben a hátizsákban és egyszer csak megtelik. A kérdés az, hogyan kerülnek ki ezek a kövek, mi módon, mert egyszer csak elviselhetetlen ez a hátizsák. Ezt mi így mondjuk, amióta hittanосként egy nyolcéves gyerek nekem megtanította:

*A bűn az,
amikor az ember csak magára gondol!*

Félre a hátizsákkal, bár kifejező kép. Mindegyikünk elsősorban magára gondol, bezárjuk magunkat. Magunkba zárkozunk, egyszemélyes, magányos cellába. Van-e kiút? Egyedül **Jézus mutatja meg a kiutat olyan sajátos módon, amire egyedül csak ő képes!** Ugyanakkor Jézus mindegyikünket hív arra, hogy ebből a kelepceből kijöjjünk, lépünk rá arra az útra, amelyen ő járt és amely útra bennünket el akar vezetni.

A szenvedés kelyhe

A mai evangélium sajátos találkozásról szól. Az apostolok közül ketten, **Jakab és János** odamentek Jézushoz és azt kérték tőle: Uram, egyikünk a jobbra, a másikunk balra kerülhessen a te országodban! A társaik sem értették, amikor kiderült számukra ez a kérés. Ugyanakkor sajátos, hogy Jézus nem volt olyan szigorú velük, mint a nem régen hallott gazdag ifjúval, aki azt a vágyát fejezte ki, hogy szeretne többre jutni. Mi az út, ami a teljesebb életre vezet? Jézus megmondta a választ, ő elszomorodott és elment, mert túl nehéznek találta.

Jézus ennek a két apostolnak a helyzetében nem olyan szigorú. Jézus tudta, hogy ez a két apostol az ő közelében akar maradni, ők mindig Jézushoz akarnak tartozni. Erről elméltünk nemrég, hogy a hívő ember jutalma, aki Jézus közelébe vágyakozik, az megkapja a biztatást: **Hozzám tartozol!** Lehet-e nagyobb biztatás az ember számára: Hozzá tartozni? A mindennapok világában: lehet-e nagyobb ajándék az ember számára, mint valakihez igazán tartozni?

Jézus egy kérdéssel válaszolt ennek a két tanítványnak: Kiisszátok-e azt a kelyhet, amelyet majd Én kiiszom? A kehely az Ószövetség világában, az ókorban sajátos szimbólum volt. A kehelyből lehet szomorúságot, fájdalmat, szenvedést kapni, ez a szenvedés kelyhe. Ki tudja elkerülni? Lehet ebből a kehelyből az öröm italát is kapni. De jó lenne, ha több lenne ebből! **Ők azt mondták: igen!** Szerencsés dolog, az ember nagy kérdésekben nem túl sokat töpreng. Ha túl sokat töprengünk, akkor biztos, hogy nem döntünk.

*A döntésnek van következménye:
ahhoz hűségnek kell maradni!*

Jézus azt mondja nekik: Igen, isztok az Én kelyhemből, a szenvedés kelyhéből. Rögtön megkapják a magyarázatot is: Én azért jöttem, hogy az embereket szolgáljam! **Ez a kehely az emberekért hozott áldozat kelyhe!** A kehely, a szenvedés kelyhe igazolja döntésünket, azt jelenti: akihez tartozunk, aki mellett döntöttünk, azért minden áldozatra készek vagyunk! Az Ószövetségben hallottuk a próféta jövendölését.

*Izaiás jövendöli, hogy majd eljön, Aki értünk áldozattá lesz!
Ez Krisztusban teljesedik!*

Jézus válaszában egyértelművé válik, hogy az az áldozat, ami az ember megmentése - akár mondhatom így is – **a börtönből, a cellából kivezető út!** Jézus azzal, hogy másokért áldozza

életét, megmutatja az utat, amely kivezet az önzésünk világából és elvezet a másik emberhez. Így is mondhatnám: a másokért való lét!

***Ha a bűn az, hogy az ember csak magára gondol,
akkor az emberi élet értelmét, a boldogság útját
csak az az ember ismeri fel, találja meg, aki el tudja fogadni,
hogy az emberi élet értelme a másokért való létben rejtőzködik!
Jézus ezt az utat mutatja nekünk!***

***Mindegyikünknek legfőbb gondja kell, hogy legyen,
hogy kiszabaduljunk a magunk önző világából!***

A másokért való lét

Akit ma ünnepelünk – a szentmise bevezetőjében említettem – megszabadult ebből a cellából, mert volt bátorsága házasságot kötni. Az szerencse, hogy ráadásul olyan ember lett a férje, amilyen! A döntéssel elég sokan próbálkoznak, minden döntésnek következménye van.

***A döntés következménye a másokért való lét!
Nem ettől beteg a világunk?
Nem önzésében fulladozik a világunk?***

Börtönben vagyunk. A másokért való lét a legalapvetőbb döntés, az, hogy az ember valakihez odarendeli az életét úgy, hogy ez minden áldozatot kiáll! ***Az, akit ma ünnepelünk,*** megszabadult a börtönéből. Hogyan is élhetne magának egy asszony, akinek négy + egy gyereke van? Azt gondoljuk, hogy mindaz, amitől szenved ma hazánk is és egész Európa, annak valami más oka van? Nem! Az emberek egyszemélyes börtönükben jobban érzik magukat, azt gondolják, jó döntés, jó választás, nem kell senkihez alkalmazkodni. Bár...

***Ugyanakkor mindent ez dönt el:
Az élet útját a másokért való lét dönti el!***

Nem csupán a családok útját! A család a legkisebb sejt a nemzetek életében, az emberiség életében, de nincs más út. Annak sem lehet más útja, aki ezeket a döntéseket nem hozza meg, legfeljebb olyan helyzetet teremt a világban, ami a szakadék képét jeleníti meg. ***Akit ma ünnepelünk,*** hogyan lehetne az önzés cellájában, amikor sok fiatalember ott ült előtte és várták az eligazítást, várták a támogatást, a segítséget, hogy előre jussanak.

Kell tudásban növekedni, de ***az igazi tudás az, amit az evangélium jelenít meg: a kereszténység.*** A kereszténység a vallások történetében sem elhanyagolható. Amikor Jézus megváltó halálára gondolunk, akkor nem kiegyezésről van szó. Nem arról van szó, hogy helyrehozzuk az ember rossz döntéseit és kiengesztelődünk az Istennel! Erről is! Nem csak erről van szó. Istennek szüksége van az ilyen jellegű válaszunkra? Itt egészen másról van szó!

Az Isten maga jön!

Nem úgy, mint általában a misztériumvallások világában, ahol az emberek az isteneket engesztelik. A kereszténységnek ez volt a felszabadító üzenete, hogy megszabadultunk az istenektől és megismerhettük, hogy ***a mi Istenünk a szeretet Istene!*** Ő jön! Nem nekünk kell engesztelni! ***Ő jön és aki találkozik vele, az megszabadul önmagától! Megismeri azt az igazságot, ami az élet igazsága, hogy egymásért élünk!***

***A másokért való lét!
A kereszténység központi üzenete!
Ez a világ megváltásának a titka!
Ha egyre több emberben megvalósul ez az igazság,
akkor a világ megmenekül!
Vagy, ha nem...***

Múlt vasárnap a kórház kápolnájában miséztem, ott volt néhány beteg ember. Azt kérdeztem, gondolkodjanak el azon, hol vannak a többiek, a többi beteg? A kápolna előtti folyosón föl-alá járnak, eszükbe sem jut, hogy bejöjjenek. Annyian vagyunk csupán, akik legalább keresik a kiutat, az a pár ember, aki ott van. Az a pár ember, aki most itt van.

Ma nagyon fontos üzenetet kaptunk. Az ember legnagyobb, legfontosabb kérdésére kaptunk választ. Mennyi olaj lesz ötven év múlva, hogyan oldják majd meg annak hiányát és mivel pótolják? Ezek fontos kérdések lehetnek, de a legfontosabb kérdés nem ez!

***A legfontosabb kérdés az,
amit ma Jézus tanít!
Ez az élet kérdése!
Ez a boldogság kérdése!
Ez van az első helyen!***

***Judit, ezekben tanítottál bennünket,
minket nem úgy, mint az egyetemistákat,
de ismerünk és köszönjük!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Ez az imádság az Úr imája, a keresztények családi imája. Ezen a szentmisén egy család ünnepel, a nagycsaládból egy kisebb. Amikor születésnapot ünnepelünk – jó ha tudjuk – akkor ez elsősorban az anyánk ünnepe, aki a világra hozott és az apánk ünnepe. Nagy szeretettel gondolok ***Judit nénire és Gyula bácsira***, akik Judit szülei voltak. Bátor emberek, akik a kommunista évtizedekben képviselni merészelték sok gyáva keresztény ellenére is az Úr üzenetét, mert az Isten erőssé tette őket!

Köszönjük meg az ő életüket, Judit szüleit!

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Áldással befejeződik a szentmise. Bízunk abban, hogy Judit Istentől kap elegendő áldást, elegendő segítséget! Isten pontosan annyit ad, amennyit kérünk tőle! Az sem mindegy, hogy mire kérjük az Isten segítségét. Ne csip-csup e világi dolgok szerepeljenek ezekben a kérésekben! Azok is szerepelhetnek a századik helyen, a lényeges kérdések legyenek itt. ***Most, amikor az áldást fogadjuk, Juditnak, Kálmánnak és az egész családjuk számára kérjük az Isten további segítségét! Pap fiúk, kicsit messzebb, de biztosan most ide gondol és velünk van!***